

EMO-Körlevél

2023 február

1445 Budapest, Pf. 356 Tel./Fax: (1) 314-1302

E-mail: iroda@emolapitvany.hu

www.facebook.com/emolap

www.instagram.com/emo_everyhome_hu

Bankszámla: 11991102-02117573

Adószám: 18002320-1-42

126

...mindig imádkozni kell, és nem szabad meglankadni. (Lk 18,1)

Kedves Testvéreink!

A keresztyén emberek napi gyakorlata az imádság. Aki már több évtizede hitben jár, szinte biztos, hogy vannak olyan emberei, akikért több évtizede imádkozik: hitetlen családtagokért, ismerősökért, néha ismeretlenekért is. Ha csak lehet, beszélünk nekik az Úrról, ha elfogadják tőlünk, akkor ellátjuk őket hívő olvasnivalóval, és már meg se tudjuk számolni hányszor hívogattuk őket istentiszteletre. És az eredmény???

Bizonyára sokan tudnának Isten csodáiról beszélni: hogyan fordult meg egy-egy rájuk bízott ember élete. De tudom, hogy sokan vagyunk, akik úgy látjuk, hogy egyesek életében imádságaink ellenére sem történik semmi, sőt...

Talán nem csak bennem merült fel a kérdés, hogy: „De miért?” Keveset imádkozunk, vagy netán rosszul? Számtalanszor kértük Istent, hogy mindenható hatalma által ezt vagy azt tegye... és láthatóan nem teszi. Nehéz azt hosszú éveken át látni, elfogadni, hogy látszólag teljesen hiábavaló minden könyörgésünk. Kérdés: akkor hagyjuk abba az eredménytelennek tűnő imádságot?

Azt mindenképpen tanítja nekünk Isten – amit minden hívő ember az eszével tud –, hogy az imádkozásban kitartónak és állhatatosnak kell lennünk. E mellett Jézus azt mondja, hogy úgy imádkozunk, hogy „...*legyen meg a te akaratod*” (Máté 6,10). Ez bizony azt jelenti, hogy ne tanácsoljuk Istent egy-egy emberrel kapcsolatban, hogy mit tegyen az életében, hanem „csak” könyörgjünk érte, ahogy Pál kérte épp a Thesszalonikaiakat: *Imádkozzatok értünk is!* (1 Thessz 5,25)

Ahogy a mi lelkünk rezdüléseit, mélységeit és magasságait – valljuk meg őszintén – csak Isten ismeri igazán, így van ez minden más ember esetében is. Isten keresett, szólított meg és vitt tovább minket is az Ő megismerésének útján, és Ő tartott meg mindmáig. Ebben bízhatunk a ránk bízottak esetében is!

A teremtett világ Uránál mindennek rendelt ideje van és nem késik soha. Bízunk Rá az időzítést! Az egész Szentírásban azt látjuk, hogy Isten emberei imádkozó emberek voltak, s imádkoztak más emberekért, egész népükért is. Urunk azzal biztat bennünket, hogy „*Az igaz buzgó könyörgésének nagy ereje van.*” (Jak 5,16) Ez bátorítson mindnyájunkat ebben az évben továbbra is a közbenjáró imádságra!

Mozgalmas őszi időszak (a résztvevők beszámolóiból)

Az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett. Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van, és eltéved közülük egy, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a hegyekben, és nem megy el megkeresni az eltévedtet? És ha megtalálja, bizony mondom nektek, jobban örül neki, mint annak a kilencvenkilencnek, amelyik nem tévedt el. (Mt 18,11-13)

Tuzsér (VIII. 18.) Jó volt újra találkozni a testvérekkel és együtt indulni a hívogatás, bizonyoságtétel szolgálatába. Jó néhányan jöttek át Kárpátaljáról is (!), és – ami mindig öröm – a helybeliek is bekapcsolódtak a misszióba. Tuzséron a református gyülekezet szolgáló tagjai, a gondozószolgálat munkatársai és a Református Szeretetszolgálat helybeli dolgozói közül is jöttek segítők. Sőt a polgárőrség tagjai is velünk tartottak, akik közül többen a helyi roma baptista gyülekezet-

hez tartoznak. Ennyi segítséggel szinte nem is volt meglepetés, hogy a két naposra tervezett akciót egy nap alatt be tudtuk fejezni. Felkerestük a helyi kastélyban elszállásolt ukrán menekülteket is ukrán nyelvű anyagokkal és bizonyoságtétellel. Az evangélizáció estéin főként a gyülekezet tagjai vettek részt, de minden este volt néhány új arc. A záró alkalmon több mint százan hallgatták Isten ígését. A gyülekezet, a lekipásztor hálása a közös szolgálatért, és hálásak vagyunk mi is. - emo

Nyírkércs (IX. 10.) A reggel még szermerkélő eső a kezdő áhítat alatt rákezdte, s úgy tűnt, abba sem akarja hagyni. Már attól tartottunk, hogy nem tudunk elindulni, de, mire indulnunk kellett, az eső elállt. Urunk ebben is kegyelmes volt hozzánk! A faluban általában kedvesen fogadták az EMO munkásokat és a helyi gyülekezet tagjait. Több jó beszélgetést készített az Úr minden párosnak. Tudtunk bizonyoságot tenni, komoly kérdésekről beszélni, hívogatni, biztatni, és sikerült meghívunk minden családot a tervezett csendes délutánra. A hívogatás nyomán 35-40-en jöttek el az alkalomra, ahol az ígét Végh Tamás nyugdíjas lekipásztor hirdette, és a Kárpátaljáról érkezett Csákány Mariann énekei is biztatták a jelenlévőket Krisztus követésére. - emo

Alattyán (X. 8.) Isten kegyelméből én is részt vehettem az EMO alattyáni munkájában. Bár az evangélium hirdetése, a körülöttem élők Krisztushoz hívogatása eddig is fontos része volt mindennapjaimnak, hasonló traktátusosztó akcióban még nem volt részem. Különleges

élmény volt minden egyes házba becsengetni, nem csak a szimpatikus helyekre, így is képviselve, hogy a mi Urunk nem személyválogató. Nagyszerű megtapasztalás volt, hogy Isten mi-

ilyen áldott beszélgetéseket tud elkészíteni vadidegen emberek között is, és akik kérik, azoknak valóban megadja időben a szükséges bölcsességet. A nap folyamán nagyon sokat tanultam a páromtól, akivel együtt jártuk az utcákat. Többször előfordult, hogy én csendben visszavonultam volna az első visszautasítás után, ő viszont mindig talált olyan kapcsolódási pontot, amivel sikerült fenntartania a beszélgetést, így végül mindenki elfogadta a traktátust, akivel találkoztunk.

Különösen megszólított egy idős hölgy vallomása. Kérdeztük, hogy elfogadja-e a kis evangéliumi írást. *„Természetesen! Nálunk van helye Istennek. Reggel Ő az első, este Ő az utolsó gondolatunk.”* – válaszolta. A sok kételkedő, közömbös vagy épp túl elfoglalt reakció között üdítő volt a hölgy válasza. Egyszerű szavak – komoly hitvallás. Kérjük Urunkat, hogy a most felkeresettek közül is minél többen vallhassák: nálam van helye Istennek, Övé a főhely, életem trónja. S.B.

Isaszeg (XI. 12 és 19.) Áldjuk Urunkat, hogy újra lehetőséget készített a szolgálatra! Isten kegyelméből nagy csapat gyűlt össze, s megmelengette a szíve-

met, ahogy végig néztem a harminc fős „seregen”. Olyan jó volt tapasztalni, hogy ennyien egy szívvel és egy lélekkel (az Úr Lelkével) lehettünk együtt ebben a szolgálatban. Szükség is volt minden munkás kézre-lábra és evangéliumot hirdető szájra, hiszen Isaszegen 12'000 ember él, ami sok-sok otthon jelent. S.B. A traktátusokkal együtt a reformátusok evangelizációs alkalmaira hívogattuk a város lakóit. A második szombaton este nagy-nagy hálával állapítottuk meg: Isaszeg teljes belterületét bejártuk. A két szombaton összesen több, mint 40 munkatárs vett részt az otthonok felkeresésében – többen közülük mindkét alkalommal. Sokféle reakcióval találkoztunk, némelyek visszautasítottak bennünket és az evangéliumot, de voltak, akik őszinte érdeklődéssel hallgatták bizonyágtételt, és örültek a meghívásnak. A következő heti evangelizációs estén mintegy 30-50-en gyűltek össze igét hallgatni, s minden este voltak új arcok, olyanok, akik egyébként nem járnak a gyülekezet alkalmaira. S.B. és Sz.P.

Postaládás akció (Nyugat-Magyarország, IX. 14-16, 28-29; X. 21-22.) Az őszy folyamán egy rendhagyó szolgálatot indítottunk. Olyan helyekre igyekeztünk eljuttatni az EMO írásokat, ahol nincs együttműködő gyülekezet! Elsőként a nyugati határ mellett vettünk célba 15 települést.

Az utcákat végigjárva az írásainkat a postaládákba tettük, de ahogy mentünk, többször találkoztunk is az ott élőkkel, és Urunk jó beszélgetéseket is készített.

Egy helyütt, ahogy közeledtem a postaládához, a nyitott kapun keresztül két kutya szaladt ki – nem épp barátságosan. Hála Istennek, követték a közmondást: csak ugattak, nem haraptak. Az ugatásra aztán kijött a gazda, akivel viszont komolyan tudtam beszélgetni. Sok kérdése volt, s ígérte, hogy e-mailen is megkeres, hogy folytathassuk a megkezdett eszmecserét. (Eddig sajnos nem keresett.) Sz.P.

Nagyon emlékezetes volt számomra a Szombathely környéki postaládás evangéliumi iratterjesztés. Először egy határ menti szőlőhegyen jártunk. Az egyik é-

pületnél egy Pornóapátiban élő lakóval találkoztam. Miután átadtam a traktátust és pár szóval elmondtam jövetelünk célját, együtt felelevenítettük gyermekkorom napjait, mivel én is ott nevelkedtem.

Egy édesanya épp kint volt az udvaron, és mikor a vele lévő kisfiának adtam traktátust, kért a másik gyermekének is, mert szeretnek a Bibliáról és Istenről olvasni. Más helyütt egy vállalkozó fogadott szívesen bennünket, sőt alkalmazottai részére is átvett traktátusokat.

Összességében jó benyomást és hit-beli épülést jelentett számomra ez a két nap, tapasztalva, hogy van nyitottság az örömhír meghallgatására. N.M.-né

„De jó maguknak, hogy hinni tudnak...” – hangzott el, az egyik kis településen. Valaki a kertben dolgozott, így megszólítottuk. Bár látszólag kemény talajba hullott a bizonyoságtételünk, minden szavunknak ellentmondott, és Istent vádolta a világban tapasztalható sok rosszért, végül kétféle írást is elfogadott, és akkor csúszott ki a fenti mondat a száján. Valóban, milyen jó, hogy mi már megtapasztalhattuk a kegyelmet, a bűnbocsánat öömét, és az örök élet reménységével élhetjük mindennapjainkat! S.B.

Székesfehérvár (XII. 29.) A járványidőszakban megkezdett postaládás akciót folytatták néhányan az EMO csapatá-

ból. Az Erzsébet utca környékén élőknek újévi köszöntőt, traktátusokat, gondolatébresztő írásokat osztottak – ezúttal személyesen. Egy baptista gyermekotthon kis lakóit és a városban élő ukrán vendégmunkások néhány tagját is meglepték evangéliumi olvasmányokkal. Sz.G

4

Adjunk hálát Urunk hűségéért, védelméért, a szolgálatra kész testvérekért, mindazért, amit Urunk a szívekben végzett – láthatóan vagy láthatatlanul! Imádkozzunk, hogy az írásokon, a bizonyoságtételeken keresztül Urunk végezze tovább munkáját a lelkekben! Hordozzuk imádságban a gyülekezetek, lelkészek, szolgatársak életét, szolgálatát, ezen belül az EMO akció során látótérbe került emberek látogatását!

Naptár, naptár, naptár..

Idén minden eddiginél többet kértek a partnergyűlekezetek és a testvérek az EMO missziós naptárából: 29'500 darabot rendeltünk a nyomdából, de utólag kiderült, hogy vittek, osztottak volna többet is, ha lett volna még. Kb. 320 címre küldtük ki a naptárakat, és tudtunk eljuttatni Kárpátaljára, Szlovákiába, Ausztriába, Romániába, Vajdaságba is. Mindez azt jelentette, hogy több hétig nem igen csináltunk egyebet, mint szerveztünk, szállítottunk, pakoltunk, csomagoltunk, feladtunk és odaadtunk. Elfáradtunk, de hálás szívvel gondolunk arra a sokezer családra szerte az országban, akik olvasni fogják a jövő év napjain a leírt bibliai gondolatokat. A nyomdaköltség, a postázás és a csomagolóanyagok összesen mintegy 5 millió 340 ezer forintot tettek ki. Köszönjük a gyűlekezetek és a Testvérek segítségét, közreműködését, imádságait és támogatását!

Imádkozunk azokért, akiknek az otthonában ott lóg az EMO naptár! A leírt gondolatokat csak Isten Lelke tudja élővé, személyessé tenni, Ő tud változást, életet munkálni az olvasókban!

Új munkatárs

A 21. század embere Istent is az interneten keresi. Rajtunk is múlik, hogy megtalálja-e.

1976-ban születtem Székesfehérváron, s ma is itt élek. Tizennyolc éves koromtól a helyi református ifjúság alkalmaira jártam. Tanulmányaimat kommunikációs, újságírói vonalon folytattam, közben a gyülekezet újságját is szerkesztettem. Huszonnégy évesen, addigi vallásos életem után személyesen is megismerhettem Jézus Krisztust. Világi újságokban szerettem volna Isten ígését továbbítani az olvasók felé cikkek, interjúk formájában. Több lapnál is dolgoztam, majd legutóbb a városi múzeum csapatában. 2022 tavaszán olvastam az EMO körlevélben, hogy ismét munkatársat keresnek az internetes misszióba. Én éppen ekkoriban kértem Istent, hogy nyisson új utakat számomra. Biztos vagyok benne, hogy a világhálón gombamód szaporodó közösségi felületeken – ha azzal kellő bölcsességgel élünk – az Úr eszközei lehetünk az evangélium továbbadásában. Ebben kérem a testvérek imádságos támogatását!

Szűcs Gábor

Gábor kezeli Facebook oldalunkat, ahol Testvéreink friss információkat találnak.

Előttünk álló alkalmak – amit eddig sikerült rögzítenünk

- **Március 15-én Nyírlövőbe** készülünk,
- **Március 18-19-én Székesfehérvár** egy újabb részén szeretnénk hívogatni,
- **Április 1-jére a sajoszentpéteri** reformátusok kértek tőlünk segítséget, majd
- **Május 12 és 21 között Sárospatakra** megyünk, ezúttal az egész várost bejárni.

Kedves Olvasónk hol tud bekapcsolódni a misszióba?

Kárpátalja

A háború kitörése után már nyáron újraindult a kárpátaljai EMO szolgálat. Zsendej Tibor és felesége Valika vették át a munka irányítását. Az év végéig 11 településen jártak. Volt, ahol a gyülekezet tagjai vállalták a szétosztást, volt, ahol az EMOK önkéntesekkel együtt indultak el a helyi testvérek a település otthonaiba hívogatni, biznyságot tenni. Decemberben a Magyarországról küldött 1150 naptárat osztották szét a gyülekezeteknek. Február közepén újra elindulnak, ezúttal Tivadarfalvára.

Adjunk hálát, hogy testvéreink sok nehézség és nyomorúság között is hirdetik az örömhírt! Könyörögjünk Tiborért és családjáért, a munkatársakért! Hordozzuk imádságban az evangélizációkat, a hívogatás szolgálatát és minden lelki munkát, így az ukrán testvérszervezetet is! Imádkozzunk békéért!

EMO világszerte (a helyi EMO szolgálatok beszámolóiból)

BULGÁRIA (7 millió lakos): A keresztény fiataloknak szervezett téli tábor során a bolgár EMO evangélizációs túrát szervezett több gyülekezettel az északi Targoviste megyében. Három nap látogatták Popovo és Opaka városok és a környező falvak otthonait. Hála Istennek a készleges önkéntesekért, és mindazokért, akik megnyitották kapuikat az evangélium előtt. Ebben az ortodox országban, ahol a muszlimok a lakosság 8%-át teszik ki, a közösségi hálózatokon könnyebb eljutni az emberekhez, mint más úton.

KOSZOVÓ (1,8 millió lakos): Nyomatott lapokon és közösségi oldalakon terjed az evangélium. Novemberben 70 ember kért Bibliát. „Ez a szám jelentéktelennek tűnhet, de a 90%-ban muszlim lakosságú hazánk számára nagyon sokat jelent!” – írják. Imádkozzunk az északi Vushtri és Klinë települések falvaiban folyó szemé-

lyes látogatásokért! Főleg albánok laknak itt, akik a „koszovói háború” teljes terhét elszenvedték. Elvesztették szerb és roma kisebbségeiket, a régi mecsetek és templomok nagy része elpusztult.

ROMÁNIA (19,4 millió lakos): Több mint egymillió magyar él Romániában, különösen Erdélyben, a közép- és északnyugati hegyvidéken, amely egykor Magyarországhoz tartozott. Kovászna megyében a magyarok a lakosság több mint 70%-át teszik ki. Sok tábla emlékezteti a látogatókat arra, hogy magyar földön járnak. A helyi EMO kapcsolatban áll néhány gyülekezettel. Legfontosabb feladatuknak tekintik az evangélium megosztását 31 körzetben. Kérjük Istent, hogy kísérelje el őket, és áldja meg találkozásait. Temesvári, bukaresti és zarnesti önkéntesek is csatlakoztak a szolgálathoz.

6

...szüntelenül imádkozzotok...!

1 Thessz 5,17

Testvéri szeretettel: Sztanó Péter, Szabó Zoltán és Szűcs Gábor

emoalapitvany.hu